

מנדי בהגיעה: „כשגברים מסתכלים עלי – הם חושבים מיד על מיסה!“

מנדי – נחדר=המיטות

גברים היא לא משתגעת במיוחד, אבל היא מודה שזה נחוצו לפעמים.

„לא קרה לי שום דבר פיקנטו“

היא היתה רוצה להתחתן, ולהיכנס ולהריון, אבל היא לא מאמינה בנישואין. „אני מאורסת כבר מזה שנתיים“, היא מס-

כסף, לעתונאים, לכותבי ספרים ולקהל הרחב? היא יכולה לספר ששמעה על ישראל מה ספרים. זה היא עדיין לא סיפרה לאיש.

„גברים – זה נחוצו לפעמים“

היא יכולה לספר שהיא שרה בשבע שפות, גם את זה אנשים נוטים לשכוח.

אין פלא, שלפני בואה טילפן יקה אחד מנהריה למועדון כליו, שם היא עומדת להופיע, וצרח באוזניו של בעל המועדון: „אתם לא מתביישים להביא בית-זוננות אנגלי לישראל? אתם שוכחים שאתם יהודים?“ היא לא הסתפק בשיחה, והודיע שיילחם נגד הנצרה בכל האמצעים.

לעומת זה צילצל אליה גם בחור אחר,

היא באה. בכל מלוא הדרה. היא הביאה איתה את המטר שבעים וחמש שלה, את העיניים הכחולות, השיער הבלונדי, התינוך המתקתק, את הגיטארה ואת השם המפורסם שלה: מנדי רייסדייוויס. לאט-לאט, כראוי לאשה מפורסמת המגיעה במטוס, לעיני להקת צלמים, היא ירדה צעד אחר צעד. היא חייכה לכל מצלמה לחוד, ולכל המצלמות ביחד, ודאגה לכך שאף מצלמה ואף צלם לא יצאו מקופחים. לפני שלוש שנים היא היתה במרכז הרכילות העולמית, והשם הרע-המפורסם שלה עדיין מפורסם עד היום בכל העולם. לכן

פרת, „לפייר סרוחן, בחיר צרפתי שעובד ביבוא ויצוא.“ יש לה הרבה סיבות לא להאמין בנישואין. הנה, למשל, כריסטיין קילר התחתנה, ומה יצא לה מזה? עכשיו היא בהריון ומת-גרשת. גם לה עצמה כמעט היה בעל. כשהיא היתה בת 18, היה לה כבר ארוס בשם פיטר אקמן, והיום הנורא ביותר בחייה היה כשהוא מת משבץ-לב. זה היה חודשיים לפני המשפט המפורסם. הוא היה גרוש בן ארבעים, והיא מאד אהבה אותו. „חוץ מזה לא קרה לי בחיים שום דבר פיקנטו“, היא מודה בצניעות, „אני בדרך כלל נוהרת מאד בגברים עימם אני יוצאת. אני בוחרת אותם בקפדנות.“ מהמשפט המפורסם עצמו אין לה כמעט זכרונות. את כריסטיין קילר היא כבר לא ראתה שלוש שנים. „בעצם אף פעם לא היינו חברות“, היא מספרת עכשיו, „רק המאורעות עשו אותנו לחברות. נפגשנו לי פעמים מגיל 16 עד גיל 18. אבל זה היה מזמן.“

למרות שסיפרה להם. היא יכולה גם לספר סוד מעניין: היא עדיין לא פגשה שום גבר ישראלי, למרות שהיתה מאד רוצה לפגוש אחד כזה. למה? כי הטיפוס שלה הוא גבר שחור עם עיניים שחורות והוא שמעה שב-ישראל יש כאלה. היא פשוט מחפשת גבר, לדבריה.

כמובן, בישרה לציבור המאושר, שהיא אוהבת נורא לקרוא, לצעיר, וסוסיס. על

עם מטרה הפוכה. היא הציע לה נישואין, אמר שלא חשוב לו הכסף, הוא רוצה לשאת אותה לאשה אפילו אם היא ענייה, העיקר שתפסיק לעבוד. ווהי רק ההתחלה, יש להניח שבמשך שהותה בארץ תקבל עוד כמה איזמים והצעות נוספים. מה יכולה מנדי רייסדייוויס לספר שלא סיפרה כבר מאות פעמים, תמירת הרבה

סוד מהפרלמנט התורכי

אחרי שנמרה להעלות זכרונות נשכחים יצאה מנדי ממסיבת-העתונאים שנערכה בלוד ונכנסה למכונית. שם, בסוד, כדי שאף עתונאי לא ישמע, סיפרה על מאורע פרלמנטארי שקרה לה: „התיידדתי עם חבר הפרלמנט התורכי. נסעתי אליו לתורכיה, והוא הזמין אותי לבקר בפרלמנט. אך עוד לפני שנעניתי להזמנה, פירסמו כל העתונים על כונתי להיכנס לבניין הפרלמנט, והתוצאה היתה, שגירשו אותי מתורכיה.“

בהמשך הדרך משדה-התעופה לוד לפלון הילטון, עלה לפתע בדעתה, שבעצם היא יכולה לפצות את עצמה, ולבקר במקום זה בפרלמנט של ישראל. אחרי ששמעה ש-

מנדי לבושה בגיטרה על מיסחה במלון הילטון בתל-אביב. „גבר ישראלי עוד לא היה לי אחד. הייתי רוצה להכיר אחד כזה. הטיפוס שלי הוא גבר שחורר עם עיניים שחורות.“